

setmanari d'informació general i cultural

Any XXI
Número 1.004
16 octubre 2015
1'70 euros

la veu de Benicarló

La variant de la N-340: **oberta al trànsit**

Un 9 d'Octubre molt particular

1004

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Ja era hora

Han passat més 6 anys per tenir acabada la que podríem catalogar com l'obra faraònica del Maestrat: la variant de la N-340. Una obra que, des dels seus inicis, va crear polèmica pel seu traçat, per no haver tingut en compte la idiosincràsia del terreny per on havia de passar, per saltar-se la més mínima concepció del que hauria d'haver estat un traçat de consens entre administració central i llauradors, com va intentar aconseguir sempre el llavors president de la Unió, el nostre Joan Brusca, que haguera evitat la innecessària

destrucció de moltes finques agrícoles que estaven a ple rendiment.

Tot i això, l'obra va tirar endavant i, ara, per fi, l'han acabat. Ve la ministra del ram a fer-se la foto d'una malesa que per a ella serà un avanç... i per a molts llauradors va ser la seua ruïna. No li llevem la necessitat, simplement qüestionem la forma com s'ha fet. Acabada l'obra faraònica, amb més pena que glòria, tot i les medalles que es vulguen ficar, ara només podem esperar que aquesta carretera complisca la seua comesa d'estalviar-nos accidents i morts.

Per tant, ja era hora que l'acaberen. Ara bé, sobraven les faltes d'ortografia en la retolació

No som un país normal

Tot i voler-lo ser, no ho som. Ni un país, ni normal. Tot i voler-lo ser, un país els uns, i normals els altres, difícilment ho aconseguirem si no som capaços de conjuminar totes les sensibilitats que ens diferencien. El 9 d'octubre d'enguany ha estat, sense cap mena de dubte, el més participatiu i obert des de fa molts anys. Segurament des que tenim aquesta democràcia tan particular que rebaixa, o relega, la nostra idiosincràsia com a poble a l'espanyola. I no és una qüestió baladí, és, per desgràcia, una realitat més que palpable. Que el dia de la Diada del nostre país surtiguen banderes espanyoles reivindicatives i escoltem crits de "Viva España" o "Arriba España", al pas de la comitiva cívica, dóna igua que sone la muixeranga o l'himne regional, ... no és normal. No pot ser normal.

CARXOFA i PANISSOLA

Carxofa 1: per els mebres de l'associació Pere de Thous per la magnífica visita guiada a la casa de tots: l'Ajuntament. Des d'ací moltes gràcies.

Carxofa 2: per al Jaume I, que tot i ser Rei, si és veritat el que diu a la façana de l'Ajuntament, pareiria més un Che Guevarà del segle XXIII que un Felip V (i posteriors o anteriors).

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL·LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

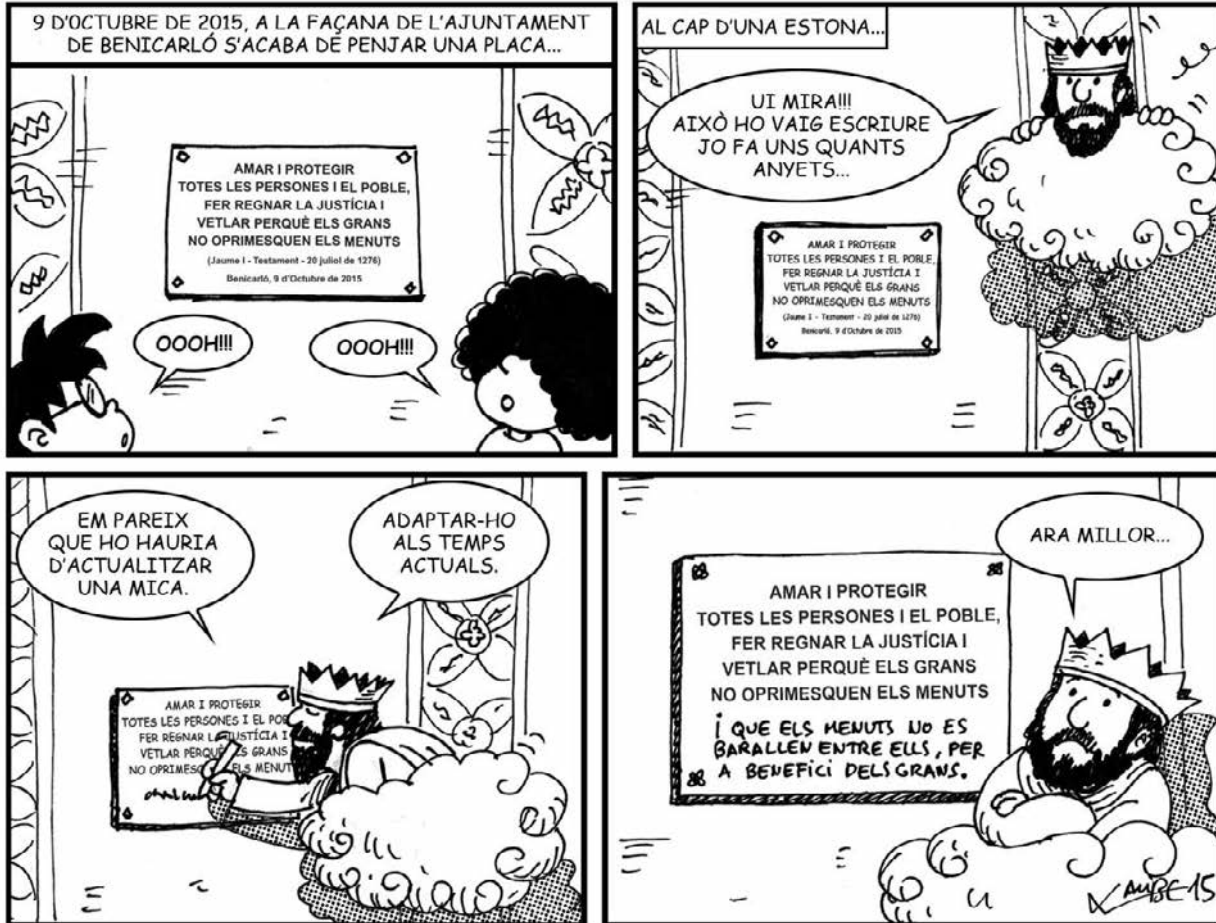

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

"Graffiti Reial"

VOLEU EL LLIBRE DELS DARRERS 20 ANYS DE LA HISTÒRIA DE BENICARLÓ??

La Veu de Benicarló

20 anys en 100 còmics

de Xavi Burriel

VERKAMI!!!

OPCIÓ 1
PARTIPEU EN EL VERKAMI ENTRANT EN LA DIRECCIÓ WEB <http://vkm.is/laveudebenicarlo> I FENT UNA APORTACIÓ.

OPCIÓ 2
ANEU A LA LLIBRERIA GREVOL (CARRER SANT BLAI, NÚM. 2) I FEU LA APORTACIÓ ALLÍ.

APORTACIONS QUE PODEU FER:

Aportant 20€
Rebràs el llibre en paper a casa.
+ Agraïments en les xarxes socials i en la revista de La Veu

Aportant 35€
Rebràs ell llibre, amb dedicatòria de l'autor
+ Una petita il·lustració a la primera plana.
+ Agraïments.

Aportant 50€
Rebràs el llibre signat per l'autor
+ Una reproducció signada d'una il·lustració de l'autor a triar, en format A4.
+Agraïments

Aportant 80€
Rebràs el llibre
+ Una il·lustració o caricatura teua (o de qui vulgues) feta per Xavi Burriel, completament original
+ Agraïments.

FINS EL 8 DE NOVEMBRE TENIM DE TEMPS PER ACONSEGUIR ELS 2.200€ DEL PROJECTE PER A FER-LO REALITAT NECESSITEM DE LA TEUA APORTACIÓ. QUÈ ESPERES!

Oberta al trànsit, per fi, la variant de la N-340

texREDACCIÓ

La Ministra de Foment, Ana Pastor, va assistir dijous de matí a l'obertura del desdoblament de la N-340 al seu pas per Peníscola, Benicarló i Vinaròs. Les obres s'obrin al trànsit dos anys després del termini marcat per l'administració central, degut fonamentalment a problemes amb el finançament. Els treballs d'execució de la variant de la N-340 van començar l'any 2009. Amb un cost proper als 50 milions d'euros, en aquesta anualitat s'han invertit un total de 18 milions destinats a la senyalització, pintat, il·luminació i asfaltat del nou vial. L'actuació té per objecte evitar la circulació de llarg recorregut pels nuclis urbans en els termes municipals de Benicarló i Vinaròs, xifrat en uns 15.000 vehicles els que circulen per aquestes travessies cada dia. D'igual forma es produirà una important reducció dels temps de recorregut, atès que la velocitat màxima en la nova carretera estarà limitada a 100 km/h, davant dels 50 km/h de les actuals travessies.

Amb una longitud aproximada de 18,2 km, el traçat discorre a l'oest dels termes municipals de Peníscola, Benicarló i Vinaròs, finalitzant en el límit de província amb Tarragona. La plataforma projectada consisteix en una calçada única amb les estructures preparades per a permetre la seua futura duplicació quan l'increment de trànsit ho requerisca. Les característiques de la secció tipus

adoptada per al tronc de la futura infraestructura són les d'una carretera convencional amb calçada de 7 m i vorals de 2,50 m. S'han disposat un total de 5 enllaços. Dos d'ells es troben en els extrems per a connectar amb l'actual N-340, i la resta amb les carreteres CV-135, N-232 i N-238. El traçat discorre per terreny pla i travessa set barrancs importants, que són salvats amb grans viaductes. La xarxa de desaigües es completa mitjançant 20 obres de drenatge transversal, consistents en marcs i tubs. La variant creua en dos punts la línia ferroviària València-Tarragona mitjançant sengles estructures que s'eleva sobre el ferrocarril. La permeabilitat transversal queda garantida mitjançant 7 passos superiors de camins o carreteres i 7 passos inferiors sota el tronc. L'accessibilitat a les finques confrontants es materialitza mitjançant camins de servei paral·lels a la carretera. Al llarg del traçat existeixen diferents serveis afectats de tipus elèctric i telefònic, així com regs, proveïment i sanejament que són reposats assegurant la continuïtat del subministrament. Destaquen entre les mesures mediambientals la integració paisatgística, la protecció acústica i el seguiment arqueològic de les obres.

Cal recordar que el passat mes de juliol la Diputació de Castelló va reprendre les reunions amb els alcaldes de Peníscola, Benicarló i Vinaròs a fi de col·laborar amb els Ajuntaments, acostar postures i consensuar un projecte comú per al bulevard que unirà les tres poblacions una vegada el desdoblament estiga obert al trànsit. La

ve de la pàgina anterior

infraestructura no solament millorarà la comunicació dels veïns sinó que potenciarà el desenvolupament turístic entre els municipis. El projecte comprendrà un espai d'uns 16 Km que arranca en la via de servei que uneix l'eixida de l'autopista amb la carretera d'accés a Peníscola i finalitza quasi en el límit nord de Vinaròs. A més, en la reunió es va plantejar la necessitat d'abordar que el futur projecte descriga els diferents elements que deu contenir com per exemple, carril bici, aparcaments, fanals, voreres, accessos i un llarg etcètera, perquè aquest mantinga una unitat d'estil en tota la seua extensió. Per a això es deu conèixer la disponibilitat de terrenys en aquesta futura transferència de titularitat de la via, així com de les dimensions que s'obtenen amb aqueixa cessió per a generar les amplàries d'actuació que permeten incorporar els diferents elements definits, plantejant la creació de dos carrils per sentit separats per una possible mitgera per a evitar accidents.

Una variant retolada amb faltes d'ortografia

La Ministra de Foment, Ana Pastor, va assegurar que les obres de la variant són "el resultat del treball d'aquests anys, destinada a un teixit empresarial cada vegada més diversificat, que va des de la indústria taulellera fins a les fàbriques de mobles, per posar alguns exemples". Tot i la publicitat que se li ha donat cal destacar, sobretot, les nombroses faltes d'ortografia que es poden llegir al cartells del traçat. Entre d'altres, apareix grafiat "Puch" en lloc de Puig, per ficar només un exemple. La nova carretera és un traçat recte, que protegeix mitjançant barreres acústiques les finques dels voltants. A més, com va dir Pastor "hem regenerat tot els voltants del traçat, tenint en conte que es tracta d'una zona amb gran riquesa natural".

Futur prometedor segons la Diputació

El vicepresident de la Diputació, Miguel Barrachina, ha explicat que "es beneficiaran cada dia 25.000 veïns de Benicarló, Vinaròs, Peníscola i tot el nord de la província que transiten per aquests 18 nous quilòmetres de carretera que el Govern d'Espanya posa en marxa. Una notable millora en el seu quefer quotidià que anem a celebrar enormement des del Govern provincial". Barrachina s'ha referit a les infraestructures útils impulsades pel govern d'Espanya en els últims tres anys en la província de Castelló. "Aquesta variant que avui es posa en servei, al costat de l'arribada dels primers vols regulars a l'aeroport, la conclusió de les obres de l'AVE en les pròximes setmanes i la licitació de la carretera N-232 entre Vinaròs i Vitòria, ens permet finalitzar una legislatura que augura un futur molt esperançador per a la millora d'oportunitats del nord de la província de Castelló".

Un 9 d'Octubre molt particular

text REDACCI

Benicarló va celebrar enguany un inusual (per multitudinari) Nou d'Octubre acompanyat de crits de "Viva España" i "Arriba España". La convocatòria a través de diferents canals per a eixir al carrer en resposta a la convocatòria municipal, es va saldar amb una desacostumada i massiva presència de benicarlandos davant el consistori.

L'acte, que se celebra quasi des de l'inici de la Democràcia, no ha comptat mai amb la presència de tants benicarlandos. Més aviat al contrari, el públic assistent a l'acte, fins enguany, han estat la corporació municipal, la premsa i algun animós de la festa que se sumava a l'esdeveniment. Divendres 9 d'octubre, alguns van enarborar la senyera valenciana amb la franja blava, mentre uns altres van fer onejar la bandera espanyola. La comitiva cívica encapçalada per l'alcaldesa del municipi, Xaro Miralles, va eixir de l'edifici Gòtic i es va dirigir a la casa consistorial acompanyats dels gegants de la ciutat, el Grup de Danses La Sotà i la Colla de dolçainers de Benicarló. Allí van ser ja rebuts amb crits de "Viva España" pronunciats per un sector del públic que en la major part dels casos, lluïa adhesius en les quals es podia llegir "No mos fareu Catalans".

La concentració es va realitzar en resposta a l'anunci que el consistori va inserir en diversos mitjans de comunicació locals, en el qual es van anunciar els actes del "Nou d'Octubre, diada nacional del País Valencià". Entre uns altres, es feia referència a la "lectura del manifest de la llengua catalana", que va tenir lloc durant el Correllengua celebrat el dijous. Les primeres notes de la Muixeranga, que s'interpreta en aquest acte des que va començar a celebrar-se, van ser rebudes amb aplaudiments per un sector de la població, mentre que l'altre tornava a refermar els seus crits en contra dels sons dels dolçainers. L'acte cívic organitzat pel consistori va consistir en una lectura de poemes i el discurs de l'alcaldesa, que va fer referència al testament de Jaume I en la festivitat dels valencians. A continuació, va descobrir una placa que ha quedat instal·lada en la façana de l'ajuntament amb un fragment del mateix text. Tancava l'acte la interpretació del Himne de la Comunitat Valenciana i una tancada ovació acompanyada del flamejar de les senyeres.

EL CORRELENGUA DE LES ESCOLES

Un any més, com es fa des de 1995, la flama del Correllengua arribava a Benicarló de la mà dels centenars d'escolars de tercer i quart de primària dels centres educatius de la ciutat i també de l'IVAS (Institut Valencià d'Acció Social). L'alcaldesa de Benicarló, Xaro Miralles, en nom de l'Ajuntament, els ha donat la benvinguda i els ha animat a treballar pel futur de la llengua. Mentrestant, deu alumnes dels diversos centres han llegit textos reivindicatius en favor de la

posada en valor i de la utilització del valencià. El regidor d'Educació i organitzador de l'acte com a director del CEIP Francesc Catalan, Ximo Bueno, ha recordat que el Correllengua d'enguany homenatja les figures de Ramon Muntaner i Ovidi Montllor. El Correllengua ha finalitzava amb l'actuació del contacontes Valentí Piñot, que ha explicat les històries del seu repertori més representatiu.

El Correllengua és una iniciativa en favor de la nostra llengua i cultura impulsada per Acció Cultural del País Valencià. És una proposta per a la defensa i promoció de la llengua catalana, transversal, oberta, participativa i popular, que té com a objectiu fomentar l'ús social de la llengua en tots els àmbits. És una proposta de mínims, i per tant el seu objectiu és arribar a tots els sectors de la societat que no estan en contra de la llengua, i no només als incondicionals. El Correllengua es vertebrava amb el pas de la Flama, que és l'element simbòlic i cohesionador de tota aquesta iniciativa, per les diferents poblacions del país. Al seu pas es realitzen, en l'àmbit local, tota mena d'activitats de caire lúdic, festiu, pedagògic i reivindicatiu: música i balls populars, actes gastronòmics, cercaviles, teatre al carrer, concerts, xerrades, taules rodones, programes de ràdio i televisió... amb l'objectiu de mostrar la vitalitat de la nostra llengua i cultura i d'implicar tothom en la defensa de la llengua catalana.

El nou patró de la Confraria de Pescadors negociarà el problema del gasoil al port

text i foto NATÀLIA SANZ

Joaquín Sánchez és el nou patró major de la confraria San Telmo de Benicarló. Sánchez ha accedit al càrrec després "d'estar onze anys com vicepresident, en companyia de Salvador Orero".

Van ser els seus companys els que el van animar a donar un pas endavant "i representar-los a tots, per a intentar lluitar pel nostre sector". En la seua ment, intentar solucionar dos dels temes més candents del port de Benicarló. D'una banda, resoldre d'una vegada per sempre la problemàtica del sortidor ja que, segons va recordar "seguim anant a Vinaròs a repostar". Sánchez ha anunciat que "anem a parlar amb l'administració i intentar donar el servei que necessitem, perquè "la nostra base de treball és el gasoli, és el primer projecte pel qual volem lluitar". I és que l'administració autonòmica haurà d'indemnitzar l'empresa concessionària del sortidor (Midascon Campol), amb prop d'un milió d'euros. La conselleria va autoritzar en el 2009 a la confraria a abastir-se amb camions cisterna, després que els pescadors denunciaren que l'adjudicatària cobrava el gasoli més car que en altres sortidors. Midascom, després d'aconseguir que s'anul·lara l'entrada de cisternes al port, va plantejar als pescadors la possibilitat que foren ells qui assumiren la gestió del sortidor, a canvi del pagament de 850.000 euros. Evidentment la confraria va desestimar l'oferta al considerar elevat el preu. De forma paral·lela, l'empresa va dur als tribunals a la conselleria al març de 2012, sol·licitant el rescat

anticipat de la concessió i la indemnització per pèrdues hagudes, "per lucre cessant i per valor net patrimonial de les inversions pendents d'amortització, en quantia de 1.421.792,48 euros", segons resa la sentència emesa ara pel tribunal Superior de Justícia. Finalment, la indemnització ha quedat fixada en 818.586 euros. El nou patró major ha recordat a més que "encara estem immersos en la crisi, no ens acompanyen els preus. El producte no es cotitza com Déu mana, no tenim compradors. Ens ha ajudat un poc la baixada del preu del gasoli, però encara continuem en crisi". Així les coses, altra de les metes de la nova junta és "intentar comercialitzar millor el nostre producte, a veure com li podem donar més eixida amb millor preu, que no ens acompanya molt", va concloure.

La benicarlanda Pepita Máñez Vidal acaba de complir 100 anys

text i foto REDACCIÓ

L'alcalde de Benicarló, Xaro Miralles, ha felicitat a la benicarlanda Pepita Máñez Vidal, que acaba de complir 100 anys. Els familiars li han preparat una emotiva festa d'aniversari que ha comptat amb la presència de l'alcalde i de nombrosos amics.

El passat dilluns, Pepita va celebrar l'aniversari a la Unitat de Respir per a Malalts d'Alzheimer de Benicarló, on acudeix cada dia. Els usuaris del centre li van preparar algunes sorpreses i van recordar, amb fotografies, els 100 anys de Pepita. La festa va comptar amb la presència de la regidora de Benestar Social, Marta Escudero, i d'alguns familiars.

'The Show Must Go On' torna a Benicarló

text CPB

L'Auditori Pedro Mercader gaudirà de la música de Queen de la mà de la Coral Polifònica Benicarlanda.

A l'abril de 2013, la Coral Polifònica Benicarlanda es va atrevir amb la música de la banda britànica Queen. Les dos sessions que es van oferir van omplir l'auditori benicarlando i molta gent que es va quedar sense entrada va demanar que s'havia de repetir. Altres espectacles com ara 'Sons de Cinema' i 'El Fantasma de la Ópera' van ocupar el calendari de l'entitat i no ha sigut possible fins ara tornar a portar a terme el concert que porta per nom 'The Show Must Go On'.

El cap de setmana escollit és el 23 i 24 d'octubre amb una sessió divendres a les 22:30 i dos dissabte, a les 19:00 i a les 22:30. Una vegada més, David Rubiera serà el director musical de l'espectacle i comptarà amb l'ajuda de Nuria Sánchez, que exercirà de directora d'escena.

Una vintena de coralistes de la Coral Polifònica Benicarlanda seran els encarregats de posar veu a 21 temes que estaran acompanyats, de la mateixa manera que en les representacions de 2013, per Juanvi Lladosa al teclat, Cristian Masip a la guitarra, Ignacio Palau al baix i David Maura a la bateria. A més a més, hi haurà altres col·laboracions tant musicals com teatrals i altres novetats que de segur seran del gust del públic.

Les entrades ja estan disponibles al Centro Óptico Eva Marín de Benicarló i també es podran adquirir una hora abans de cada sessió a la taquilla de l'Auditori Pedro Mercader.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Quin embolic que m'acabo de fer amb les quantitats que s'han de pagar amb tot això del gasoil del port. Per un costat el que van vendre, per un altre allò que no van vendre i per un tercer lloc allò que no van vendre però que haurien d'haver venut perquè es veu que venien el combustible més car que una altra empresa que subministrava. Però resulta que aquesta segona empresa venia el gasoil més barat i els nostres mariners li compraven per tal d'estalviar-se uns quartos després de que l'empresa concessionària no els volgués abaixar lo preu. Però també resulta que la segona empresa no podia entrar al port segons el conveni amb la primera, però sí que entrava perquè tenia permís tot i no poder entrar. Jo no entenc res. He arribat a un punt on certes informacions no avancen dins del meu cervell i la neurona portera ja no vol deixar passar més dades. Sí, ho reconec, me perdo entre tants de números i tantes disposicions legals i administratives, que podrien ser el mateix però que no ho són. Total, que al final de la correguda he entès que haurà de pagar la gran mamella de la Generalitat, i la quantitat no és gens menyspreable. Qui parlava de les herències rebudes? Els grans gestors ens deixen un altre forat. Ara resulta que com que no pot entrar cap camió de combustible al port, els nostres mariners se'n van a poble del costat a omplir els seus dipòsits de combustible. Clar, així deu ser legal. Cadascú va a lloc que vol i que li facen millor preu. I ja està. Total, que acabo d'omplir gairebé mitja pàgina i no tinc ni idea què escrit, perquè no és una cosa que m'apassione ni que estiga al meu abast.

Ja tornem a ser-hi. A la pàgina set ens trobem una notícia que ens parla de la producció de meló de moro al nostre terme. Però a la notícia lo meló de moro s'ha convertit en "meló d'Alger". Qui diu "meló d'Alger"? No ningú. Com a molt, el nostre anterior regidor d'agricultura- conegut per la seua gran capacitat de conèixer de tots els temes gràcies a la ciència infusa- es permetia el luxe d'anomenar aquesta fruita com a "sandía" i es quedaven tan panxos ell i panxa. Sí, s'han produït una barbaritat de melons de moro, cosa que m'alegra i que sense dubte ha contribuït a la gran recuperació econòmica del govern Rajoy.

Sempre és benvinguda la creació d'una associació que té com a objectiu promoure la recuperació econòmica. Una associació local d'empresaris que potser ha trigat una mica massa a constituir-se. En qualsevol cas, espero que done els

seus fruits ben aviat i comencen a trobar feina tots aquells que tant de temps fa que en busquen, especialment els joves.

M'ha sembla excel·lent la crítica literària del llibre "Pastoral americana". Segurament és molt millor la crònica que no el contingut del mateix llibre. Però amics, de qui és l'autoria de tan magnífic text? Perquè te un parell d'autors. He començat pensant que estava llegint a San Abdón i he acabat convençut que era de Lluch perquè he vist la seua signatura baix. Al final he pensat que si estava a la secció "Exilis" es tractava de Lluch.

No vull acabar sense recordar als que han arribat fins ací que no s'han de perdre el llibre dels còmics de Xavi Burriel. És una publicació que tots hauríem de tindre a casa, un magnífic resum en clau d'humor dels últims vint anys de la nostra petita història. Es podria dir que Xavi ens ha tret més d'un somriure malgrat la mediocritat dels nostres governants, i això té un mèrit grandíssim. Per això vull recomanar la seua compra a tothom.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

text LA COLLA DE TAFANERS

Exhibició de normalitat

Au va, que ja hem tingut lo nostre dia i pel que hem pogut veure, hi han participat tots. A vore, ens referim al fet que han participat tots els grups polítics, sobretot fent allò que ací diem "el paseillo" i que agrada tant al personal. Així, a l'estil taurí que diria algú, tots han voltat en processó (cívica, eh!) acompanyats per la música de les dolçaines i tabalets, inclòs el regidor de Cultura (era cívica!). Iep, fem l'incís del regidor de Cultura perquè últimament no fa més que rebre garrotades per dir les coses pel seu nom, coses com als plats, plats, als gots, gots i a la llengua dels valencians... català. Que podria dir només valencià i així tots contents? Doncs segurament sí! Què no faria falta atiar el personal cavernícola, que només els cal l'excusa de la llengua per desviar l'atenció dels problemes reals de la gent, per buscar-li tres peus al gat, doncs potser! Que, si no és que es busca expressament la confrontació i el fer parlar, caldria ser més llest fent segons què, sense estridències ni escarafalls, i així ens estalviariem mals rotllos i aniríem avançant, doncs per descomptat! Però és que cada cas és un món i cada món, una mona i, de vegades, el que la caverna faça o deixe de fer, fins i tot pot ser un estímul més. En fi, que "el paseillo" ha estat el signe de normalitat més normal que podíem pensar.

Jaume I El Castigaor
@JaumelCastigaor

@elstafaners està en valencià?

13/10/15 19:06

1 FAVORITE

els tafaners @elstafaners

10m

@JaumelCastigaor el llibre de còmics? Of course!
@LaVeuBenicarlo cada setmana en valencià des de 1995!
Enguany fem 20 anys i 1000 núm!

els tafaners @elstafaners

2s

Xe! Quin honor tindre la benedicció del nostre rei fundador
@JaumelCastigaor

Rivalitat o fraternitat?

Ara, per a signe de normalitat, el fet de veure durant el recorregut de l'anomenat "paseillo" quadribarrades sense franja blava i quadribarrades amb franja blava, a més... de banderes espanyoles! Ep, no era la festa del valencians? Doncs què pintaven, i mai millor dit, les estanqueres en la festa valenciana? Deu ser que alguns confonen les festes i fan una mena de *totum revolutum* reivindicant la Hispanitat del 9 d'octubre? Total, l'altra festa, la de la raça, és només dos dies després! I no vos penseu que ho diem per dir, és que, pel camí, es podien escoltar crits de visca la Comunitat Valenciana i... de Viva Espanya, com si ens haguérem independitzat (els comunitaris!) i jugàrem una final al mundial de futbol. I nosaltres que pensàvem que aquesta reivindicació tocava només el 12? El nostre cas deu ser *rara avisi* sempre anem per davant del vent amb això de seguir ofrenant noves glòries a Espanya que diu l'himne. S'ha de demostrar que som més espanyols que els espanyols,

és la síndrome de tots els conversos o els que són novençans en algun càrrec o condició.

In gloria excelsis

De tota manera, si no deixem el tema, com un altre signe de la nostra riquesa patrimonial, enguany es va poder escoltar la Muixeranga, l'himne extraoficial de *los otros*! Sí, sense que passés res fora del normal ni vingueren les autoritats militars a censurar-lo ni a detindre ningú. I és que, oblidat i injuriat pels anteriors governs municipals populars, almenys, ara, l'hem pogut escoltar. I no va passar res! Això sí, com ací hi ha tantes sensibilitats calia tancar-ho tot amb l'oficialitat de l'himne de l'Exposició i ofrenant més glòries a Espanya. Quin fart de tanta glòria! Al final tots beats!

És el que hi ha

I tot això de reivindicar que no mosfaran catalans? Com és possible que encara hi haja qui es penge aquesta enganxina, més passada que el cagar ajupit, des de l'any 75? Realment creu algú que

ve de la p gina anterior

els catalans volen alguna cosa de nosaltres? Però si som uns beneïts que, tot i rebre només que garrotades de l'Espanya de Madrid que ens trau la sang fins deixar-nos a l'UVI, a la que hauria de ser la nostra festa... li oferim més glòries encara! A la millor no tenim solució (hi ha qui albira ara una mena de llum al final del túnel, nosaltres, no). Els valencians, que acceptem com si res l'oblit a què ens té sotmès l'Estat i l'administració autonòmica, encara els llepem les sabates. Molt hem d'aprendre dels que ara critiquem pel que fan. Com és possible ser tan cecs i que encara hi haja qui es deixe prendre el pèl amb la història del Xurimango català?

Visions

Va, més curiositats del 9 d'Octubre. Un tafaner comenta que no sap si li ho va fer la vista però va tindre la sensació que a la processó cívica, per a rematar l'espectacle berlanguà, quan el cap de la Benemèrita va passar per davant de l'estanquera que subjectava un subjecte que pensava que era d'altres temps, va fer la salutació marcial. No sap si realment va ser així o era només fruit de la seua imaginació malaltissa, que veu tics centralistes, autoritaris i procedents dels unidaddedetisnouniversalites per tot arreu. Suposem que la participació en la desfilada per part

de "las fuerzas del orden" devia ser per una mena de contraconvenbilateral entre el 9 i el 12. Per ser festes seguides, una per a tu i una altra per a mi, jo et deixo els soldadets i tu m'ofereixes més glòries. Una cosa rara, no?

Lapsus linguae

En fi, que l'anecdolari del 9 d'Octubre cada vegada és més ample. Cal reconèixer que el Viva Espanya el 9 d'Octubre és bo, però com la que, si no ens ho vam entendre malament, va oferir el capità dels civils dirigint-se a l'alcaldesa com a Ernestina és insuperable!

Carrers de vianants que no ho són

Va, deixem açò de la festa comunal i anem a d'altres coses més serioses que no ficar-nos en si algú passeja amb la blavera o no, i per això, un tafaner que viu i passeja, també, però ell a soletes, pel carrer Hernan Cortés ha dit que ja era hora que ho feren, que deixaren el carrer, com ho diuen en castellà dels que manen, *expedito*, de senyals que no toquen. Com estava abans, sense el senyal de prohibit circular i *solo vecinos*. Xe, què és això de fer carrers de vianants sense creure-s'ho, només pel fet de quedar bé o per posar-se la medalla del respecte al medi ambient? Xeic, si al final no serveix de res! Ara, si passa un cotxe a prou

velocitat i xafa a algú, ja no caldrà patir, no serà culpa ni del cotxe ni de l'amoto... serà del veí!

A la perifèria de la perifèria

I continuem amb la mobilitat, però aquesta vegada del trenet que no arriba mai a la nostra comarca per molt que ací ens esgargamellem denunciant-ho: el de rodalies. Al final als peperos d'ací se'ls ha vist el plomall quan els de Madrid, els de Mariano y sus muchachos, han dit ben a les clares que no tenim dret a queixar-nos, que ja ens passa un europet en un bufit i sense aturar-se i no ens cal res més i han fet de puteta Marianeta i han callat. No res, que amb dos trens de rodalia, un al matí i un a la nit, anem més que servits. Què ens pensem, que per a quatre esgarrapats que som, *arrejuntados* amb els de Peníscola i Vinaròs (avui li posem el nom, units en causa comuna), ens pensem que ja tenim tant de dret com els que vénen ací des de la meseta? Doncs, no. Com diu el veí que ens ha enviat la piulada "a este pas em moriré sense vore les rodalies de Castelló a Vinaròs". Doncs, pot morir en pau. Ell i tota la resta de veïns del Maestrat. O ens hem d'esperar que les empreses que subroguen les vies ara que les vendran ens posen el trenet que falta i així ja ens el pagarem nosaltres?

Els còmics de Xavi, tots junts

Osti tu, la piulada que ve ens ha omplert de goig perquè el rei Jaume, el Castigador, ens ha donat la benedicció pel llibre del còmic de Xavi Burriel que estem enllestit. Us imagineu el que pot ser la història dels últims 20 anys de Benicarló en còmic? Us imagineu els caretos de sí, sí Mundo, el faraó Kuen-ka, el millor alcalde de la costa nord Marselino, Flos amb el seu potet, Escuder i Gusman després de la moció de censura... i tot l'elenc de personatges que han passat per *La Veu* contant-nos la seua història. Doncs, què espereu, entreu al Verkami, i sereu dels primers a tindre el volum a casa.

adriripo

@FrozenMind0

A este pas em moriré sense vore Rodalies de Castelló a Vinaròs

La Veu de Benicarló @LaVeuBenicarlo

#Titulars @LaVeuBenicarlo "El Govern descarta rodalies fins a Vinaròs" laveudebenicarlo.info

CARTA DE “LOS SINYOS DE LA VEU” A “LO SIRCO”

text REDACCI

Introducció dels tafaners

Tot i sortir-nos-en de la nostra secció hem pensat que cal dir les coses pel seu nom i ficar a la llum l'epistolari que estan seguint estos sinyors del Sirco de Cadufolandia i els de La Veu. Per això el millor que podríem fer és deixar-los Veu, i ací us ensenyem la carta que els vam enviar, això sí, amb l'idioma que tan bé utilitzen, i que nosaltres també en sabem, el benicarlando, i la seua seua cordial i correcta resposta en la imatge que l'acompanya. Segur que us ho passareu molt bé llegint-la.

CARTA DE “LOS SINYOS DE LA VEU” A “LO SIRCO”

Benicarló a 7 d'octubre de 2015

Estimat sinyó de *Lo Sirco de Cadufolandia*

Primer de tot aclarir-li el perquè d'esta manera tan formal d'escriure-li, però la raó és ben senzilla. Mire sinyó, vam anar a les públiques i lo mestre mos va ensenyar a escriure les cartes aixina, i com som gent de costums i bons caduferos, pos aixina ho fem. També li hem de dir que li estem escrivint esta missiva en la nostra vella Olivetti, on passem a net els garramanxos que fem en el paper. Però no es preocupe, després li la donarem a la neboda d'un amic, que treballa d'oficinista (és una xicuela molt lista i va estudiar administració a FP) i ella mos farà el favor de passar-la a l'ordinador.

Una vegada aclarit això li voldríem exposar varies qüestions:

Primera: Com a representants de La Veu, no mos fem responsables de les animalades i ximpleries que poden arribar a dir alguns dels nostres col·laboradors. Mos referim per suposat a la Colla dels Tafaners. Mire, són molt bons xicuelos, però se coneix que molt cabuts. No s'enfade en natros si alguna vegada diuen una animalada de vostè, però li donem permís per a que s'enfade en ells. Ja són prou grandets, i com dia ma tia la fadrina, “cada palo que aguante su vela”.

Segona: És un fet molt greu i reconeixem que no tenim perdó per haver actuat com hem actuat. Vostè ens va felicitar el dia 19 de setembre pels nostres 1000 números i natros no li ho hem agraiït. Això NO TÉ NOM. És de bien nasidos ser agradados, i per això li donen 1000 gràcies per recordar-se'n de natros. Si no fora per la filla de l'oficinista que abans li esmentava, que té una amiga que el seu nòvio és catalaniste d'eixos, i el xic va ficar un «laic» a la pàgina eixa de vostè, no mos hauríem enterat. Ja ho haurà notat abans, lo més modern que tenim a casa és una iogurtera de quan mos vam casar i en això dels feisbuc i mandangues no estem abeats. Però la culpa de tot la té el becarí nostre, que se veu que no te prou en les dos

Que uns mestres del bon humor i la informació com los sinyós de La Veu de Benicarló perguen un momentet, o momentot, en dedicarli unes lletres anestos pokasolta de Lo Sirco mos emosione.

De veres, sense broma esta vegà, gràsies La Veu i a seguí fen numeros.

sardines de casco que li paguem setmanalment, que no es va donar compte d'això. I mira que el Tafaners el tenen tot lo dia vigilant les xarxes insocials eixes, a vore que pesque.

Espere que se m'acabe el paper de la màquina i he de canviar de fulla.

Perdone, ja torno a estar ací.

Pos això, que mos fem vells i en el fons estem contents que surtiga gent como vostè a escampar la sàtira, la crítica i l'humor per on faça falta. I ara que estem, aprofitem per felicitar-lo per tindre 430 «laics», que mos ha dit lo becarí nostre que la nostra pàgina només en té 150.

En realitat natros mos acomformen en les quatre agüeles i agüelos que mos lligen cada setmana. Mos alegre pensar que almenys, lo paper del nostre pamflet serveix per a que quan la tia Agustina o la tieta Dolores estan fregant, los nets no els xafen lo piso de la cunya.

No mos voldríem despedir sense informar-lo de que ara se mos ha ficat al cap publicar un llibre d'eixos recopilatoris veges quines idees a n'estes edats!!! Un magnífic llibre amb les millors 100 portades i el millors 100 còmics de La Veu dibuixats per Xavi Burriel (mire, un col·laborador dels seriosos, no com eixos Tafaners). Sí home, en Xavi Burriel, el que Barberà es va ficar el seu dibuix al perfil!!! Eixe, eixe xicot, el de Més còmics de Xavi.

Li ho diem perquè si li sobren 20 eurets per la butxaca, que mos han dit que vostè en maneje, en comptes de comprar-se un dècim d'eixos de la loteria de Nadal els invertisca en el Verkami (<http://vkm.is/laveudebenicarlo>) per a editar el llibre. Així ens ajuda una miqueta, que mos fa falta, que és un llibre molt bonico i està quedant preciós i és una llàstima. Si total, després d'unes eleccions com les del 20 de desembre, qui espera res millor de la loteria del 22? I si té algun amic o amiga una mica «friquí» també li ho pot dir, que és per a tots els públics.

De totes maneres natros els 20 euros no li'ls podríem deixar, que no fiem. Ja en tenim prou en les 2 sardines de casco que ens coste el cretí del becarí...

Atentament i sempre seus...

Los sinyós de La Veu de Benicarló

Després del dia de la Hispanidad

text JOAN HERAS

Les coses, no per sabudes o previsibles, deixen de sorprendre'ns. El calendari ha portat, després d'un 9 d'Octubre ben diferent i ple d'aires nous, un 12 d'octubre tan ranci com sempre i –si això és possible- més espanyol que mai. Aquest dia té sempre dues cares de la mateixa moneda: la desfilada militar institucional i les manifestacions de l'espanyolisme més pur i dur als carrers de certes ciutats.

Sé que Espanya no és, ni molt menys, l'únic estat del món que celebra el seu dia patriòtic amb una marxa de tancs, metralladores, avions de matar i uniformes de tota mena ben engalonats. Certament, hi ha molts estats amb aires o deliris de grandesa de regust colonial o totalitari que treuen amb tota mena de luxe i emoció els homes i els estris que tenen com a missió matar suposats enemics. L'estat francès, Corea del Nord, la Xina i força països llatinoamericans en són bons exemples. I l'estat espanyol s'hi apunta amb entusiasme i amb la cabra legionària com a màxima representació de l'orgull patri. Potser perquè la meva convicció obertament antimilitarista em situa molt lluny de tots els valors ètics i polítics –i fins i tot també podríem dir que estètics- d'aquesta exhibició de nacionalisme, de força, de "pebrots", que aquests tipus d'acte em generen un rebuig molt frontal. I si hi afegim que en aquest cas el discurs militarista s'entrellaça ben estretament amb un plantejament netament nacionalista espanyol –l'exèrcit com a últim garant de la indissoluble unitat d'Espanya-, el meu rebuig és –si és possible- encara més profund. Es pot parlar realment de pau, de concòrdia, de llibertats, de democràcia quan allò que es venera i s'exalta és la intel·ligència posada al servei de la mort i de la disciplina entesa com a jerarquia autoritària? Jo, amb franquesa, no ho entenc.

La segona expressió de l'espanyolisme el trobem als carrers en forma de manifestacions o concentracions. A Barcelona, per exemple, són pocs, molts pocs, els qui surten fent brandar banderes espanyoles –i unes quantes amb elements d'això que en diuen preconstitucionals. Evidentment és bo que tothom es manifesti perquè això vol dir que el carrer és important a l'hora de definir i defensar idees polítiques. I també és bo perquè ens permet establir comparacions en coses com el nombre d'assistents a les convocatòries, la manera d'organitzar la posada en escena i, especialment, el to i el contingut dels discursos. En aquest darrer sentit, em sorprèn –bé, en realitat no és veritat que em sorprengui- malauradament- sentir declaracions de capitosts de la Falange, per exemple, fent apologia del terrorisme –quan afirmen que faran servir, com han fet servir en altres ocasions, les armes per defensar Espanya- o quan inciten a la violència –tot demanant que es donin hòsties a la rata (és a dir, al

Fronteres

fotoperiodista Jordi Borràs que està especialitzat en el món dels ultres i que constantment l'amenacen). Suposo que el Ministre de l'Interior del govern espanyol encara està massa commogut i emocionat per l'excitant espectacle militar que va veure pels carrers de Madrid que no li ha permès començar a activar les denúncies d'aquests individus. O potser és que no els vol denunciar perquè pensen una cosa molt i molt similar a la seva?

L'endemà de la desfilada i de les declaracions d'apologia del terrorisme i d'incitació a la violència des dels dos fronts del nacionalisme espanyol, dos membres del govern català en funcions –i el dijous el propi president de la Generalitat catalana- van anar declarar als jutjats com a incitadors i organitzadors del 9N. En fi, com diria l'Ovidi, això són cartes que no lliguen –o potser sí que lliguen massa bé.

Davant de l'exhibició militar espanyolista només puc sentir que això no va amb mi de cap manera, que em queda tan lluny com el punt més remot de la Via Làctia. I la cançó de Boris Vian –versionada al català per Joan Isaac- que porta per títol El desertor se'm fa ben present i esdevé un contrahimne. Jo vull desertar de tot aquest espectacle que fa apologia de la mort, del masclisme, de l'obediència sense reflexió al superior jeràrquic, a una concepció armamentística i violenta de poder i de força. Jo, senyor cap dels exèrcits - senyor Rei- i senyor cap del govern, jo vull ser desertor de tot això. El camí de la llibertat que, en diferents ritmes però amb claredat, batega arreu dels Països Catalans és l'esperança per esborrar definitivament l'espectacle decadent i groller, obertament franquista, del 12 d'octubre. Jo m'apunto a l'opció de l'equip de govern de Celrà –prop de Girona- que han convertit en dia laborable el 12 d'octubre i han fet festa el dia 15 per poder anar a donar suport al president Artur Mas i a reivindicar la figura de Lluís Companys en el 75è aniversari del seu afusellament –després d'un judici que el govern espanyol no vol qüestionar ni revisar. La necessària desobediència ens anirà alliberant de tantes coses que tenen el pes del franquisme i del militarisme i ens aniran obrint nous espais on el carrer sigui un lloc per manifestar-nos i per construir alternatives sempre pacífiques, somrients, obertes al diàleg i a la paraula com a única eina política.

PARAULES ENVERINADES

Els Dies Gloriosos

text JOSEP MANUEL SAN ABD N

7 – IX -2015

Incerta glòria de Joan Sales és una de les millors novel·les de la literatura catalana del S. XX. Confesso que no l'he llegida, i que fa anys que fa cua a les prestatgeries de la meua biblioteca, però, així ho diu el doctor Carles Lluch, que l'ha estudiada a fons i per a mi és un testimoni de total confiança.

Una altra cosa és la personalitat del seu autor, des de fa temps i en comptagotes vaig llegint la seua correspondència amb Mercè Rodoreda, de la qui va ser el principal editor. Contínuament fa comentaris on menysprea altres escriptors, en especial destaca el seu odi visceral a Manuel de Pedrolo, però també cap aquells que no van en la seua línia de pensament ideològic o literari. El ressentiment aflora sovint en la seua correspondència. Té un to avar i conspiratiu a l'hora de publicar llibres. I ja en l'any 1982 convida Mercè Rodoreda a no fer la declaració d'hisenda i li recomana un gestor que té especial habilitat a evitar la contribució a l'estat.

Tot i això, una cosa és la categoria moral del personatge i una altra el seu paper com a editor. Editar Mercè Rodoreda i Llorenç Villalonga li dona un lloc d'honor en la història de la literatura catalana.

I també, ¿fins a quin punt tenim dret a conèixer la correspondència privada entre dos persones? Però, aquest ja és un altre tema.

10 – IX – 2015

El passat 28 d'agost, Felipe González expresident del govern espanyol en un article publicat en el diari *El País*, en què s'adreçava als catalans advertint-los dels enormes perills que suposaria la separació d'Espanya, en un moment determinat deixava anar aquesta perla: la situació actual en Catalunya "Es lo más parecido a la aventura alemana o italiana de los años treinta del siglo pasado." Aquesta afirmació ofèn la intel·ligència de qualsevol persona normal que es mire la realitat de Catalunya objectivament. Dissortadament no és només Felipe González qui qualifica de nazi o feixista a qui no pensa igual que ell. Des de posicionaments polítics diferents també ho hem sentit amb més freqüència de la que ens agradaria. Qualificar de nazi o feixista a qui no pensa políticament com nosaltres és banalitzar la forma del mal més terrible que ha patit Europa en el segle XX.

Tot això ho penso mentre estic llegint la novel·la *El professor d' Història* de Joan Francesc Mira. Manuel, el protagonista, un professor de Història que acaba de jubilar-se visita el camp de concentració d'Auschwitz – Birkenau i el que allí veu el deixa totalment horroritzat. J.F. Mira amb la seua prosa potent posa aquestes paraules en boca de Manuel: "En la història humana, va

pensar, caminant amb el diari sota el braç, mai no hi ha hagut res com això, res com aquella immensa fàbrica de mort, res com aquesta indústria d'extermini; hi ha hagut el monstruós Gulag soviètic de dimensions igualment inconcebibles, hi ha hagut les matances massives de Lenin i Mao Zedong, de Cambodja, de Rwanda, dels croats medievals, dels mongols i dels tàrtars, dels azteques de Mèxic, de guerres infinites o de tantes dictadures criminals, però no eren indústries creades només a fi de produir massivament cadàvers; hi ha hagut brutalitats, abusos crims, i n'hi ha encara, a l'Àfrica més que en cap lloc, al Congo, i al Sudan, i a Palestina, a l'Iraq, a Colòmbia, però comparar brutalitats, crims o excessos del present amb allò que representa Auschwitz – Birkenau, tal com llegia de tant en tant als diaris en boca d'algun intel·lectual dit d'esquerres i molt antiimperialista o antiisraelià o antiamericà, li provocava una repugnància profunda."

Encertadíssimes les paraules del personatge creat per Joan Francesc Mira. Cal que el polítics, periodistes i tots aquells que influeixen en l'opinió pública, s'acostumen a rebatre les opinions del contrari amb arguments ben raonats i no amb desqualificacions moltes vegades sortides de to. Si no, potser, algun dia prendrem mal.

Elena Taus Piñana, Musa 2016 de la Banda de Benicarló

text: AMCB fotos: PEPE PINTAT

Amb la proximitat del mes de novembre i la celebració de Santa Cecília, patrona de la música, l'Associació Musical "Ciutat de Benicarló" comença a arrancar amb tot un seguit d'actes programats per a celebrar-ho.

En aquesta ocasió és el torn de presentar la que serà la màxima representant de l'entitat al llarg del proper 2016, la senyoreta Elena Taus Piñana la qual estarà acompanyada per Miguel Ferrer Ribes, tots dos músics en actiu de la nostra Banda.

Directius de l'entitat, familiars i amics es van aplegar, la tarde del dissabte passat, fins al domicili de la que serà la Musa 2016 per a fer-li entrega d'un diploma acreditatiu, així com d'un obsequi floral com a mostra formal del seu proper nomenament en la que va ser una jornada festiva i molt emotiva per als futurs representants musicals.

CONTACTA AMB "LA VEU DE BENICARLÓ":

twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com

Tota l'actualitat
a un sol clic de distància

24h
info
La informació que es multiplica

Notícies on-line
del Maestrat,
Els Ports
i la Tinença
de Benifassó

www.3x4.info

La
CALAMANDA

benicarló al día
diario digital de benicarló

Classe magistral per a bateries amb tres músics de gran prestigi

text REDACCI

La Regidoria de Cultura ha organitzat per al proper dissabte 17 d'octubre una classe magistral de bateria que comptarà amb la participació de tres músics d'enorme prestigi. La jornada finalitzarà amb un concert obert al públic a càrrec del reconegut Roger Blàvia.

L'Edifici Gòtic acollirà aquest dissabte una nova activitat emmarcada en el projecte «El centre batega», que pretén, per una banda, dinamitzar el centre històric, i per l'altra, servir d'aparador als creadors de Benicarló que vulguen mostrar els seus projectes. "Slap Drum Festival" és el nom d'aquesta nova iniciativa, pensada com una classe magistral per a professionals i aficionats a la bateria que comptarà amb la presència de tres destacats bateries del panorama musical: Dani Domínguez (vinculat al món del jazz), David Gómez (bateria de fusió) i Roger Blàvia (col·laborador habitual de Joan Manuel Serrat, Manolo García o Carles Benavent). Les persones que vulguen inscriure's podran fer-ho a través de Musical Cornelles, a un preu de 30 euros les tres sessions. Per la vesprada, a les 18.30 hores, Roger Blàvia oferirà un concert obert al públic amb entrada lliure. El regidor de Cultura, Josep Barberà, i el bateria Héctor Roca, en representació de la Slap Drum Orchestra, han estat els encarregats de presentar la jornada, que en paraules del regidor serà «una oportunitat de luxe tant per a professionals com per a aficionats a la música que estiguen interessats a formar-se». Roca ha destacat que «una classe magistral d'aquest nivell no s'ha organitzat mai ni en Benicarló ni els seus voltants. Com a molt a Tortosa, ni tan sols a Castelló». El marc escollit per a aquesta jornada musical és l'Edifici Gòtic, un espai que, segons el regidor de Cultura, Josep Barberà, «ens permet aprofitar les instal·lacions que tenim i a més dinamitza el centre històric». Per a Barberà, allò important d'aquest tipus d'iniciatives és «aportar un plus de referencialitat per a Benicarló. És a dir, aprofitar el gran potencial cultural que tenim a molts nivells i mostrar-lo per convertir-nos en un referent cultural». De fet, tal i com han

recordat el regidor i el bateria, aquest projecte va nàixer de l'última edició de la Nit en Vella, «que va demostrar -en paraules de Barberà- que, efectivament, tenim un gran potencial». Roca, per la seua banda, ha destacat la gran complicitat que es va generar amb els 25 bateries que van participar en el concert de la plaça de la Constitució, dirigits per Dani Tejedor, i ha assegurat que «estem treballant per augmentar l'orquestra i intentar arribar als 50 bateries per a l'any que ve».

“Slap Drum Festival” és el nom d'aquesta nova iniciativa, pensada com una classe magistral per a professionals i aficionats a la bateria.

El Mercat mostra en directe com es cuinen les millors receptes marineres

text i fotos REDACCIÓ

Tots els dimecres del mes d'octubre, el Mercat de Benicarló servirà d'escenari per a mostrar en directe com s'elaboren les millors receptes marineres. El Restaurant Sant Gregori ha estat el primer a fer la demostració de tres plats que s'han sortejat entre els clients del Mercat.

Les Jornades del Peix i Polp de Llotja continuen generant activitat a Benicarló. Avui ha estat el Mercat qui ha pres el relleu i ha organitzat, de la mà de l'Agrupació de Restauradors de Benicarló, una demostració en directe de com es cuina un plat tradicional de la cuina marinera. En realitat, la d'avui ha estat la primera de les quatre demostracions que es duran a terme durant tot el mes d'octubre, amb el peix i el polp com a protagonistes.

El Restaurant Sant Gregori ha estat el primer a participar en aquesta iniciativa, que porta per nom «Cuinem un plat mariner». El seu xef, Juan Vicente Albert, ha comprat tots els

ingredients necessaris a les diferents parades del Mercat i després ha cuinat tres plats: un guisat de polp amb verdures, un allipebre de polp i un suquet de peix, elaborat amb llobarro, rap, llagostins, caragols punxents i cloïsses. Els plats s'han sortejat entre les persones que al llarg del matí han realitzat compres al Mercat. En total, s'han recollit més de 1.000 tiquets, dels quals tres han resultat els guanyadors.

¡FUERA!

A Benicarló. L'escola Àngel Esteban no està acabada. Però viva España. El passeig sud i la reforma del Morrongo són per tancar algú a la presó. Però no mos faran catalans. El port de Benicarló és una vergonya de brut, lleig i mort. Però viva la Comunitat Valenciana. El pàrquing de la plaça de Mossén José Tomàs no hem tingut collons de posar-lo en marxa. Però traïdores, iros a Cataluña. Els accessos al centre comercial o el que en quede no els hem fet i allò és una veritable ruïna. Però ese no es nuestro himno. La plaça de la Constitució i el seu aparcament els hem hagut de refer diverses vegades pagant entre tots i no hi ha cap culpable. Però nosotros defendemos nuestras señas de identidad y nuestra cultura. Al poble hi ha gent que burxe pels contenidors perquè, es veu, té fam. Però la culpa és dels mestres que són tots uns catalanistes. L'institut Ramon Cid fa molts anys que necessita una bona reforma. Però ésa no es tu bandera. Fa ni se sap els anys que manem i la Pista Jardín segueix sent una imatge de pena de Benicarló. Però somos valencianos y españoles. La carretera vella de Peníscola és un immens perill encara per arreglar, no com la de Peníscola. Però, qué coño, arriba España. La costa Nord és la més descurada i deixada de la mà de Déu de tot el Mediterrani. Però provocadores, que soys unos provocadores. La depuradora ja l'hem pagada ni se sap les vagades, però no cal passar comptes, lo comido por lo servido. Però Barberá es gilipolles. Al Joan Coromines hi ha uns tallers que qualsevol dia cauran al cap d'algú. Però si no queréis ser valencianos, fuera de aquí. El comerç de Benicarló està passant una de les pitjors crisis de tota la vida. Però colgad señeras en vuestros balcones.

I això només i només una mica (no cal parlar de crematoris, de la policia autonòmica que havia de vindre, de l'edifici inutilitzat que hi ha al costat de la fàbrica Ashland o de l'avinguda València) a Benicarló. Sense tindre en compte alguns detalls de pur catetisme pur com fer-se fotos amb Camps -aquell que va dimitir per qüestions de corrupció- o Carlos Fabra -aquell que, pobre, encara està a la presó. Només a Benicarló. Però, en general, FUERA!

J. Soto

L'ESCOLA DE NATACIÓ DEL CLUB, COMENÇA UNA NOVA TEMPORADA

text i foto CNB

El passat dilluns 28 de Setembre començaren les classes de natació a l'escola de formació del Club Natació Benicarló.

Un cop més, amb l'entusiasme i dedicació que caracteritza a les monitores del club, Isabel Muñoz i Merche Senar, un nombrós grup de xiquets, de entre 3-5 anys d'edat, han iniciat les classes de la present temporada, en les instal·lacions de la piscina municipal de Benicarló.

Recordem que durant tot l'any existeix la possibilitat de demanar la inscripció d'un xiquet a l'escola de natació però sempre és més profitós fer-ho, si es pot, durant els inicis de la temporada.

La tasca de l'escoleta de natació, és bàsica per a la formació dels futurs nedadors del Club Benicarló.

Fa molts anys que el club manté activa aquesta secció d'iniciació i aprenentatge de les nocions elementals que els serviran per a poder practicar, després, la natació.

Aquest esport és considerat per molts com el més complet que existeix, amb l'avantatge que es pot practicar pràcticament a totes les edats.

Acostumar-se des de menuts a l'aigua, facilita molt el perfeccionament futur de la tècnica esportiva i dona als pares la seguretat necessària de que els seus xiquets ja suren i es defensen mínimament a la piscina.

Les expertes monitores del club, són les que distribueixen als xiquets en els diferents grups segons nivells i disponibilitats horàries.

Amb Isabel Muñoz, que porta 23 anys amb dedicació intensa a les tasques de formació, han après a nadar centenars de Benicarló.

Merche Senar, amb 13 anys d'experiència amb els menuts, és l'altra monitora de l'escola.

Pràcticament tots els grans nedadors benicarló, s'han iniciat en la natació a l'escoleta del club, en una trajectòria que va des dels 3 anys fins arribar a competir amb èxit als campionats d'Espanya de Natació en les diferents categories d'edat.

CÒMODA VICTÒRIA

text VICENT T. PERIS

El CDB va jugar el partit corresponent al campionat de lliga de la regional preferent valenciana del grup nord el passat dia 9 d'octubre, festivitat de sant Donís i de tots els valencians i espanyols valencians. Jo em pensava que per tal de commemorar tan assenyalada data la junta directiva haguera preparat alguna mena de festival folcloricopatriòtic per a recordar-nos d'on venim i on hem sigut capaços d'arribar. No sé, se m'acut que els futbolistes de tots dos equips hagueren pogut sortir al terreny de joc amb sengles banderes de la comunitat i espanyoles mentre pels altaveus sonava l'himne regional i a continuació i sense solució de continuïtat la marxa reial. O que a la mitja part haguera aparegut pel mig del camp l'incombustible senyor Madriles brandant una ensenya nacional i proferint crits de «Viva la Comunitat Valenciana», «Viva España», «Viva España», «Viva España». O què sé jo, amb els numerets de la rifa ens hagueren pogut obsequiar a tots els assistents amb un pasquí d'aqueixos de «no mos fareu catalans». Un senyal o altre, però no res, res del món, com si fóra un dia normal. Directius del Benicarló: mals valencians.

Si de cas assenyalar que els cridaires i escandalosos del GR21 van lluir les seues banderes habituals; una de roja (comunistes, més que comunistes) i una amb la insígnia pirata (es veu que són tots fans de Jack Sparrow). Però aquesta vegada la seua provocació no va tindre límits i, molt de compte, van plantificar una bandera valenciana... sense blau. Sort van tindre que els aficionats del CDB no són agressius perquè es mereixien que els tancaren a tots a la presó per renegats, antiespanyols, antivalencians i antibenicarlandos. El papa diu que fins i tot deuen ser antifallers. Gravíssim, això és gravíssim.

A la grada el papa em va fer notar que seria un dia de patir perquè ben recolzadot entre dos seients estava el senyor Tena Ronchera que, com tothom sap, es veu que té un magnetisme especial per fer que el Benicarló jugue malament i, en moltes ocasions, fins i tot que perga. Jo no sóc supersticiós i penso que aquest venerable ancià no és cap gafe ni té idees perverses respecte al nostre poble i el nostre equip.

El cas és que el Benicarló es va enfrontar al Cullera, cuer en la taula classificatòria i, segur, un dels equips més innocents que passarà per aquest poble en aquesta temporada. Un veí de seient que es va passar més temps tractant de fer relacions públiques amb la meua Margot que mirant el partit, em va dir que no passava res si perdiem perquè així passaria a ser cuer el Vinaròs. Ostras, vaig pensar, aquest tio és un calent però no hi ha dubte que és un magnífic benicarlando.

A la primera part els d'ací van assetjar literalment l'àrea dels cullerots. Cada pilota que tocaven esdevenia un atac i gol. Llàstima que, com és habitual, els liniers tornaren a perseguir Marcos Cano privant-nos de la possibilitat que pujaren al marcador dos gols espectaculars. N'hi ha un fart. Penso que

existeix un complot arbitral contra el nostre equip i en especial contra el nostre davanter centre. Tot i les incomprendibles actuacions dels coil·legiats, el Benicarló va marcar dos gols al primer temps. El primer el va fer Ximo Bueno en un preciós xut des de la vora de l'àrea gran i el segon el brau lateral Raül Mora en una internada en què es va driblar fins i tot el poste. Ximo Bueno ha d'agarrar més confiança i no tindre vergonya de xutar, per la falta de gola va deixar de marcar alguns gols més; no, no cal que siga tan bon company i que siga més egoista. Raül Mora va dedicar el gol a la criatura que acaba de tindre i aprofito l'avinentsa per felicitar-lo des d'aquestes modestes línies.

Durant el descans vaig sentir com un jugador del Cullera li deia a un altre: «Si no levantamos la cabeza nos van a meter siete u ocho». Pobres. Ni un punt tenen. La segona part va sobrar tota. Javi Celma va fer els quatre canvis reglamentaris i tots teníem ganes que s'acabara.

Una curiositat. El Vinaròs va perdre al camp de l'Albuixech per set a zero. No me n'alegro, de bona veritat ho dic, perquè els xiquets que treuen la cara es mereixen tot el respecte del món, però sí que hi ha fantasmes pel poble del costat que s'haurien de sentir una miqueta culpables d'aquesta situació. Penúltims amb un punt en tot el campionat.

El Club Mabel comença la temporada al més alt del podi

text i foto A. SAURA

El Club MABEL de Benicarló s'ha estrenat ja en aquesta temporada de conjunts i no ha pogut ser de millor forma. El cap de setmana passat tots dos conjunts van participar en el Torneig Nastic de Tarragona on van obtenir el primer lloc del podi tant les infantils, amb una arriscada i original coreografia amb 5 cercols, com les juniors, que van presentar un innovador i complicat exercici amb 5 pilotes.

Aquest pont es van desplaçar fins a Saragossa per a participar en el Trofeu del Pilar. Tots dos conjunts van pujar al podi. De nou, el conjunt infantil compost per María Añó, Leire Rovira, Alba Ciurans, Noa Ros, Helena Andrei i Patricia Saura, va aconseguir la medalla d'or. Mentre que, el conjunt junior format per Ana Feliu, Marta Soliva, Sara Gonzalez, Dominique Prado, Elisa Prada de Conflent i Ruth Pastor van aconseguir la plata per darrere de les pamploneses.

La temporada comença oficialment aquest cap de setmana a València on es juguen passar a la Copa d'Espanya.

Desitjar-los moltíssima sort a tot l'equip, tècnics i gimnastes, perquè una vegada mes pugen demostrar el treball ben fet i portar el nom del club MABEL i de Benicarló al més alt del podi.

